

רשומות

הצעות חוק

14 ביוני 1993

2184

כ"ה בסיון התשנ"ג

עמוד

179 הצעת חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 9) (תיקונים שונים), התשנ"ג-1993

186 הצעת חוק מימון מפלגות (תיקון מס' 13), (איסור השתחררות מתחולת החוק, התשנ"ג-1993)

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 9) (תיקונים שונים), [646] התשנ"ג-1993

1. בסעיף 3(א) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963¹ (להלן - החוק העיקרי) - תיקון סעיף 3

(1) במקום פסקה (3) יבוא:

"(3) רשימה של עובדי המדינה ועובדים של גופים מבוקרים שהגישו הארגונים המייצגים את המספר הגדול ביותר של עובדים אלה (להלן - רשימת ארגוני העובדים);"

(2) פסקה (4) - בטלה.

דברי הסבר

"חברי בית הדין"

3. (א) שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר ימנה את חברי בית הדין לתקופה של חמש שנים מתוך רשימות של עובדי המדינה ועובדי גופים מבוקרים, לרבות הזכאים לקיצבת פרישה משירות המדינה או לקיצבת פרישה משירותי הגופים המבוקרים שטרם מלאו להם שבעים שנים ושטרם הלפו חמש שנים מיום יציאתם לקצבה; ואלה הן הרשימות:

(i) רשימת כשרים להתמנות שופטי בית משפט השלום, שערך שר המשפטים (להלן - רשימת המשפטים);

מבוא

הלפו כעשר שנים מאז תוקן לאחרונה חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן - החוק העיקרי). בתקופה זו עלה הצורך בתיקונים אחדים שיש בהם לשפר את השיפוט המשמעתי של עובדי הציבור ולייעלו.

סעיף 1 סעיף 3(א) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן - החוק העיקרי), קובע לאמור:

¹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

- החלפת סעיף 4 2. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:
4. שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר, ימנה את אב בית הדין ואת ממלא מקומו מביין עובדי המדינה הכשירים להתמנות שופטים של בית משפט מחוזי."
- החלפת סעיף 6 3. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
6. (א) בית הדין ידון במותבים של שלושה שימנה אב בית הדין; ככל מותב יהיה אחד מרשימת המשפטים, אחד מרשימת נציב השירות ואחר מרשימת ארגוני העובדים, ובלבד שבכל מותב יהיו לפחות שני חברים שהם עובדים אשר חוק זה חל עליהם, וכן שלא יהיה חבר המותב עובד המשרד או הגוף המבוקר שהנאשם נמנה עם עובדיו; הממשלה רשאית לקבוע סייגים נוספים להרכב בית הדין הדין בעכירה של עובד גוף מבוקר.

דברי הסבר

- 2 סעיף 2 סעיף 4 לחוק העיקרי קובע לאמור:
- "אב בית הדין
4. מבין חברי בית הדין שנתמנו מתוך הרשימה שהוגשה על ידי נציב השירות, ימנה שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, את אב בית הדין ואת ממלא מקומו."
- הנסיון הראה כי תפקידו של אב בית הדין, על פי מהותו ושכעו, מחייב שיבצע בירי משפטן בעל נסיון. בצוות של בית הדין נמנה לפי החוק חבר מרשימת המשפטים, ואלה כשירים להתמנות שופטים של בית משפט שלום. כאשר אב בית הדין נמנה עם הצוות, הוא משמש יושב ראש. מוצע שאב בית הדין וממלא מקומו יהיו בעלי כשירות של שופט מחוזי.
- סעיף 3 סעיף 6 לחוק העיקרי קובע לאמור:
- "הרכב צוותי בית הדין
6. (א) בית הדין ידון בצוותים של שלושה שימנה אב בית הדין לענין פלוני; בכל צוות יהיו אחד מרשימת המשפטים, אחד מרשימת נציב השירות ואחר מרשימת הארגון היציג של עובדי המדינה, אם התובענה מוגשת נגד עובד המבוקר, או מרשימת הארגון היציג של עובדי הגוף המבוקר, אם התובענה מוגשת נגד עובד גוף מבוקר. רשימת המשפטים ורשימת נציב השירות הינן אחידות, ומותר למנות להן עובדי המדינה וגופים מבוקרים שהחוק הוחל על עובדיהם. דבר זה מאפשר להרכיב את בית הדין - במה שנוגע לשני חברי בית הדין מתוך רשימות אלה - באופן שהדיינים יהיו שלא מהמשרד או מהגוף שעמו נמנה הנאשם. כך הוא, למעשה, במה שנוגע לחבר בית הדין מרשימת העובדים כשמדובר בנאשם עובד המדינה, שכן זה מתמנה, על פי הנוהג, מבין עובדי משרד אחר. ואולם קיומן של רשימות של חברי בית דין מרשימות העובדים לכל גוף מבוקר, כמתחייב מסעיף 3(א) לחוק הקיים, מונע דבר זה כשהנאשם הינו עובד גוף מבוקר, וגורם לכך שבדין ישב עמיתו של הנאשם ממקום עבודתו, ואפילו חבר ועד העובדים, אם הוא ברשימת הארגון היציג של אותו גוף. לפי הנסיון, הדבר גורם לקשיים ולחשש של פגיעה בהליך המשמעתי.
- מוצע שגם רשימת העובדים תהיה כללית ואחידה, כמנה כרשימת המשפטים ורשימת נציב השירות, כך שאפשר יהיה למנות חבר בית דין מהרשימה הכללית של העובדים, שאינו עובד מאותו גוף שבו עובד הנאשם.

(ב) כשאב בית הדין נמנה עם המותב, יהיה הוא היושב ראש; אין הוא נמנה עמו, אך ממלא מקומו נמנה עם המותב, יהיה הוא היושב ראש, ולענין סעיף קטן (א) ייחשבו אב בית הדין וממלא מקומו כנמנים עם רשימת המשפטים או רשימת נציגי השירות, כפי שיצויין בכתב המינוי; בכל מקרה אחר, חבר המותב מרשימת המשפטים יהיה היושב ראש.

(ג) נעדר משיבה חבר מותב של בית הדין למעט היושב ראש, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני שני חברי המותב הנותרים אם הטכנים לכך הנאשם, וזולת אם החליט יושב ראש המותב לדחות את הדיון.

(ד) חבר מותב של בית הדין שנפטר או שכהונתו נפסקה או שהועבר מכהונתו או שאב בית הדין קבע, לאחר שנתן הודמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, כי החבר נעדר לעתים תכופות משיבות בית הדין או שלא יוכל להמשיך ולהשתתף בישיבות בית הדין, רשאי אב בית הדין למנות למותב חבר אחר במקומו; המותב האחר רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע ההרכב הקודם, ורשאי הוא, לאחר שנתן הודמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, לנהוג בראיות שגבה ההרכב הקודם כאילו גבה אותן בעצמו, או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

4. בסעיף 9 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) חבר בית הדין שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, רשאי שר המשפטים להעבירו מכהונתו, אם לדעתו אין זה ראוי שימשיך בכהונתו כחבר בית הדין."

5. סעיף 10 לחוק העיקרי - בטל.

ביטול סעיף 10

דברי הסבר

לסעיפים קטנים (ד) ו-(ה) - הביטוי "נבצר" מחייב ידיעת הסיבה להיעדרות, וזו נודעת, בדרך כלל, רק לאחר הישיבה. כשהסיבה ידועה, נוצר קושי פרשני באשר למשמעות הביטוי, וקושי זה קיים גם במה שנוגע להפסקתה לחלוטין של השתתפותו של חבר בית הדין באותו מותב. היות שהדיון בהרכב חסר, לפי סעיף קטן (ד), טעון ממילא הסכמת הנאשם, נראה עדיף הנוסח הנקוט בסעיף 22(א) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. באשר להפסקת ההשתתפות של חבר בית הדין דרך קבע, יוחלט על כך על פי קביעת אב בית הדין, לפי הנסיבות.

סעיפים 10 לחוק העיקרי קובע לאמור:
4 ו-5

"חברי בית הדין

10. (א) הפרק הרביעי לחוק השופטים, התשי"ג-1953, למעט סעיפים 22(א) ו-23א, יחול על חברי בית הדין כאילו היו שופטים שהחוק האמור דן בהם, אלא שאם נמצא חבר בית הדין בהליכים לפי הפרק האמור, בלתי ראוי להמשיך בתפקידו כחבר בית הדין, יחולו עליו הוראות מיוחדות אלה:

(1) שר המשפטים יעביר את הנשפט מכהונתו כחבר בית הדין;

(ה) נבצר מחבר צוות של בית הדין לסיים את הדיון, רשאי אב בית הדין למנות אחר במקומו, והצוות רשאי להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיע ההרכב הקודם, ורשאי הוא, לאחר שנתן הודמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין זה, לנהוג בראיות שגבה ההרכב הקודם כאילו גבה אותן בעצמו, או לחזור ולגבותן, כולן את מקצתן.

מוצעים כמה שינויים לענין המבנה של מותבי בית הדין, אשר לחבר המותב מרשימת העובדים, ראה דברי ההסבר לסעיף 1 לעיל, אשר לאב בית הדין ולממלא מקומו, מוצעת הנהגת גמישות, בעקבות ההצעה שהם יהיו משפטים בעלי ותק, לפי זה יוכלו להיחשב אם מרשימת נציגי השירות ואם מרשימת המשפטים, לפי הצורך. כמו כן ניתן יהיה לאב בית הדין לממלא מקומו לכהן במותב של בית הדין של עובדי הוראה, כאשר מרשימת המשפטים, בעוד שלפי הדין הקיים הם מנועים מכך, שכן גם חבר בית הדין מרשימת נציגי השירות - בנוסף על חבר בית הדין שמרשימת המורים - חייב להיות מורה. יתר על כן, הדבר יאפשר לאב בית הדין וממלא מקומו לכהן יחדיו במותב בעת הצורך, אחד מהם כמשפטן, ואחד מרשימת נציגי השירות.

עוד מוצע כי יו"ר המותב יהיה משפטן, וכי תינתן עדיפות לאב בית הדין וממלא מקומו כשהם חברי המותב.

6. תיקון סעיף 33 האמור בסעיף 33 לחוק העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא:
 "ב) בתובענה כאמור בסעיף קטן (א) מותר להאשים בעבירת משמעת אף אם לא צויינה בקובלנה."
 7. תיקון סעיף 34 בסעיף 34 לחוק העיקרי -
 (1) אחרי פסקה (2) יבוא:
 "(3) נויפה חמורה;"
 (2) בפסקה (8), בסופה יבוא: "ורשאי הוא להמליץ על תשלום פיצויי הפיטורים שנשללו, כולם או מקצתם, כפי שיחליט, למי שהעובד חייב בפרנסתם."
 8. הוספת סעיף 35 אחרי סעיף 34 לחוק העיקרי יבוא:
 "השבה 35. בעת הטלת אמצעי משמעת כאמור בסעיף 34 או בסמוך לאחר מכן, רשאי בית הדין להורות, לאחר ששמע את טענות בעלי הדין לענין זה, כי על הנאשם להתחזר למעבידו את הנכסים שהמעביד זכאי להם ושהנאשם השיג על ידי מעשיו נושא התובענה, או את תמורתם, בשיעור שלא יעלה על שש משכורות חדשיות של העובד; התמורה תיגבה בדרך ניכוי ממשכורתו או בדרך שבה נגבה קנס שהטיל בית משפט בהליך פלילי, בסכום אחד או בשיעורים, הכל כפי שיקבע בית הדין."
 9. הוספת סעיף 741 אחרי סעיף 741 לחוק העיקרי יבוא:
 "זילות בית הדין 741. (א) מי שתוק זה חל עליו ונתקיים בו אחד מאלה, רשאי בית הדין, ביוזמתו או אם נתבקש לכך, ולאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו, להטיל עליו מאמצעי המשמעת המנויים בסעיף קטן (ב):

ד ב ר י ה ס ב ר

- "הגשת תובענה 33. ראה התובע שיש בקובלנה ובחומר הראיות שלפניו כדי להעמיד את עובד המדינה לדין משמעת, רשאי הוא להגיש לבית הדין תובענה, והוא חייב להגיש את מי שהסמיך אותו להיות תובע, הורה לו לעשות כן."
- מוצע שלא להגביל את התובע למסגרת של הקובלנה שקיבל, אלא לאפשר לו ליישם בתובענה גם חומר שהשיג בעצמו ובעזרת חוקרים שהפעיל, מבלי שיהיה צורך להתחזר את הקובלנה לקובל לצורך השלמה.
- סעיף 7 מוצע להוסיף לרשימת אמצעי המשמעת שבית הדין מוסמך להחליט עליהם גם "נויפה חמורה". נשללו מעובד, לפי החלטת בית הדין, פיצויי פיטורין, מוצע להסמיך את בית הדין להורות שהפיצויים ישולמו לנתמכים כדרך שהדבר נקבע בעניין שלילת גימלאות, בסעיף 62(א) לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התשל"ל-1970.
- סעיף 8 ההוראה המוצעת באה לגרום לכך שלא יצא חוטא נשכר.
- סעיף 9 מוצע לחוק את מעמדו של בית הדין בכל הנוגע לאפשרותו להגיב על זילות בית הדין.
- (2) עבר את העבירה חבר בית הדין שעה שהיה עובד המדינה או עובד גוף מבוקר, יהיה רשאי בית הדין הדין את הנשפט להטיל עליו גם אמצעי משמעת מן המפורטים בחוק זה, ולהשתמש בסמכויות בית הדין למשמעת בדבר גמלאותיו ובסמכויות עזר אחרות שהוענקו לבית הדין לפי כל חיקוק;
- (3) דין החלטותיו של בית הדין הדין את הנשפט כדין החלטותיו של בית הדין למשמעת, אך לא יהא ערעור עליהן.
- (ב) עבירות משמעת שסעיף קטן (א) אינו חל עליהן, יישפט עליהן חבר בית הדין לפני ועדת השירות, ולענין זה תבוא ועדת השירות במקומו של בית הדין למשמעת."
- מוצע שחבר בית הדין שהורשע פלילית או בעבירת משמעת, יעביר אותו שר המשפטים מכהונתו אם סבר שאינו ראוי שימשיך בכהונתו. סעיף 10 לחוק העיקרי יבוטל. חבר בית הדין, ככל עובד מדינה, יובא בפני בית הדין למשמעת לתת את הדין בעבירת משמעת.
- סעיף 6 סעיף 33 לחוק העיקרי קובע לאמור:

- (1) הוזמן לבוא לפני בית הדין ולא בא, או בא ועזב ללא רשות בית הדין את מקום הדיון;
 - (2) נדרש להמציא מסמך או מוצג אחר שברשותו ולא המציאו, ללא הצדק כדין;
 - (3) נדרש להשיב על האזהרה שלפני מתן עדותו, ולא עשה כן;
 - (4) עבר על הוראות סעיפים 41(ד), 41ב או 41ג.
- (ב) ואלה אמצעי המשמעת לענין סעיף קטן (א):
- (1) התראה;
 - (2) נזיפה;
 - (3) נזיפה חמורה;
 - (4) הורדה בדרגה או הקפאתה למשך שנה;
 - (5) הפקעת משכורת בשיעור שלא יעלה על שליש משכורתו החדשית;
 - (6) אם הוא נאשם מושעה כאמור בסעיף 47 - גם הקטנת משכורתו או הפסקתה.
- (ג) החלטת בית הדין לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בתובענה.

תיקון סעיף 47

10. בסעיף 47 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (ב), אחרי "לענין ההשעיה" יבוא "תוך תקופה שיקצוב לו" ובסופו יבוא "ואולם אם העובד כבר הביא טענותיו לענין השעיה דחופה בהתאם לסעיף 48, רשאי נציב השירות להשעותו אף בטרם ניתנה לו הודמנות כאמור, ובלבד שיתן לו הודמנות סמוך לאחר מכן להביא טענותיו להפסקת ההשעיה; והוא הדין לענין העברתו הזמנית לעבודה אחרת לפי סעיף קטן (ד)";

ד ב ר י ה ס ב ר

השירות יש עמה קלון, רשאי נציב השירות להשעותו משרתו בשירות המדינה לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או באיכוחו.

(ב) נציב השירות לא ישעה עובד אלא לאחר שניתנה לו הודמנות להביא טענותיו לענין ההשעיה לפני נציב השירות או לפני מי שנציב השירות הסמיך לכך דרך קבע או לענין פלוני.

(ג) היה העובד מועסק במספר משרות בשירות המדינה, רשאי נציב השירות להשעותו כאמור בכלן או בחלק מהן.

(ד) בכל מקום שנציב השירות רשאי להשעות עובד לפי סעיף זה, רשאי הוא, במקום להשעותו, להעבירו זמנית לעבודה אחרת במשרה שאחת מדרגותיה אינה נמוכה מדרגת משרתו של העובד, ובלבד שדרגת העובד במשרה שאליה הוא מועבר לא תהיה נמוכה מדרגתו ערב העברתו, או, בהסכמת העובד, לעבודה במשרה שדרגתה נמוכה מדרגת משרתו.

סעיף 11 לחוק העיקרי מפנה, במה שנוגע לסמכויות בית הדין בעשיית משפט, לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968, ולפי סעיף 11 שבו רשאי בית הדין להטיל בשל מעשה מן המנויים בסעיף המוצע - קנס בלבד, ששיעורו מגיע היום ל-900 ש"ח. לענין עבירות לפי סעיפים 41(ד), 41ב ו-41ג לחוק העיקרי, יש צורך להגיש כתב אישום לבית משפט. דין זה חל על כל אדם. מוצע שפגיעה בהליך לפי החוק, על ידי מי שנתון לשיפוט משמעתי לפי החוק העיקרי, תהיה כשלעצמה עבירת משמעת (ראה ע"מ 3/75, אלפונסו דבוש נ. נש"מ, פ"ד ל(1) עמ' 231 ועמ' 236) ובית הדין יהיה רשאי גם לנקוט אמצעי משמעת נאותים על אחר.

סעיף 10 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"השעיה

47. (א) עובד שהוגשה עליו קובלנה לפי סעיף 32, רשאי נציב השירות להשעותו משרתו בשירות המדינה; התחילה חקירה פלילית של המשטרה נגד עובד בעבירה שלדעת נציב

(2) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) הושעה עובר, תימשך ההשעיה עד שיחליט המוסמך לכך שלא להעמידו לדין פלילי או משמעתי, ואם הועמד לדין פלילי או משמעתי - עד למתן פסק הדין הסופי באותם הליכים; ואולם רשאי נציב השירות להורות על הפסקת ההשעיה במועד מוקדם יותר."

(3) סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) - בטלים.

11. במקום סעיף 48 לחוק העיקרי יבוא:

48. (א) היה לשר יסוד סביר להניח כי עובר המדינה, ביודעין, מעל בתפקידו או השתמש בו לרעה, או שהפר את המשמעת הפרה זדונית והמורה, או עבר עבירה פלילית שיש עמה קלון, והיה השר סבור כי המשך עבודתו של העובר יביא לפגיעה חמורה בשירות המדינה, רשאי הוא להשעותו לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר ימים, לאחר שנתן לו, תוך תקופה שיקצוב לו, הזדמנות להביא טענותיו לענין זה לפניו או לפני מי שהוא הסמיך לכך, דרך כלל או לענין מסויים.

(ב) במקום להשעותו, רשאי השר להעביר את העובר לעבודה אחרת באותו משרד, במשרה שאליה רשאי נציב השירות להעבירו לפי סעיף 47, בתנאים ולתקופה האמורים בסעיף קטן (א).

(ג) השר רשאי להאריך את תקופת ההשעיה או ההעברה כאמור, לתקופה שלא תעלה בסיכום על שלושים ימים.

(ד) סמכויות השר לפי סעיף זה נתונות גם למנהל הכללי של משרדו ואינן גורעות מסמכות נציב השירות לפי סעיף 47.

ד ב ר י ה ס ב ר

(ז) לענין סעיף זה רואים הליך כנגמר לאחר שאין עוד ערעור עליו."

זכותו של העובר להישמע גם כשאינו מדובר בהשעיה אלא בהעברה למשרה אחרת, אינה מפורשת כיום בחוק, אם כי היא מובנת מאליה לאור הפסיקה, ומן הראוי לקובעה בחוק. התיקונים המוצעים נועדו למנוע סרבול, שכן על פי המצב המשפטי הקיים ישנה חובה, לכאורה, לתת לנאשם להשמיע טענותיו פעם נוספת, גם אם נשמע כבר לענין ההשעיה הדחופה או ההעברה לפי סעיף 48 לחוק, וזאת ללא הגבלת זמן, ועד אז לא ניתן להשעותו.

סעיף 11 סעיף 48 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"השעיה דחופה

48. היה לשר חשד כבד שעובר המדינה, ביודעין, מעל בתפקידו או השתמש בו לרעה, או שהפר את המשמעת הפרה זדונית והמורה או עבר עבירה פלילית שיש עמה קלון, והיה השר סבור, כי המשכת עבודתו של העובר תביא לידי פגיעה חמורה בשירות המדינה, רשאי הוא להשעותו, לאחר שנתן לעובר הזדמנות להביא טענותיו לפניו או לפני מי שהסמיך לכך דרך קבע או לענין מסויים, לתקופה שלא תעלה על

(ה) הושעה עובר שהוגשה עליו קובלנה בלבד, בלי שקדמה להשעיה חקירה משטרתית, תימשך השעייתו לא מעבר לגמר הליכי הדיון בתובענה שתוגש בגדו לפי סעיף 33 (להלן - גמר ההליכים המשמעתיים).

(ו) הושעה עובר עקב חקירה משטרתית כאמור בסעיף קטן (א), לא תימשך ההשעיה מעבר למתן החלטה בדבר תוצאות החקירה; אולם -

(1) אם הוחלט להגיש כתב אישום נגד העובר, תימשך ההשעיה לא מעבר ל-15 ימים מיום גמר ההליכים בכתב האישום (להלן - גמר ההליכים הפליליים);

(2) אם נסתיימו ההליכים הפליליים והוגשה קובלנה נגד העובר על עובדות שעלו במהלך החקירה או הריון בבית המשפט, עד תום 15 הימים האמורים בפסקה (1) - תימשך ההשעיה לא מעבר לגמר ההליכים המשמעתיים;

(3) אם הוחלט שלא להגיש כתב אישום כתוצאה מהחקירה המשטרתית, והוגשה קובלנה על עובדות שעלו במהלך החקירה, תוך 15 ימים מיום החלטה האמורה - תימשך ההשעיה עד לגמר ההליכים המשמעתיים.

12. בסעיף 50 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "לא הודיע המושעה כאמור, ניתן לעכב את המשכורת המגיעה לו לפי סעיף 49(א) עד שידווח כנדרש".

הוספת סעיף 54

13. אחרי סעיף 54 לחוק העיקרי יבוא:

54.A. מושעה שהורשע בבית הדין ופוטר עקב ההרשעה, תקופת השעייתו לא תבוא בחשבון לצורך קביעת פיצויי הפיטורים, אולם אלה יחושבו לפי המשכורת הקובעת בחודש ההשעיה האחרון שלפני הפיטורים.

14. בסעיף 64 לחוק העיקרי, במקום "מנהל יחידת הסמך או לסגנו לעניני מנהל" יבוא "מנהל יחידת הסמך", ובמקום "שנה או יותר" יבוא "שנתיים או יותר".

15. בסעיף 66 לחוק העיקרי, במקום "תוך שנה מיום הפרישה" יבוא "תוך שנתיים מיום הפרישה, או תוך שנה מיום סיום תקירת המשטרה או הדיון הפלילי, לפי המאוחר".

דברי הסבר

סעיף 14 סעיף 64 לחוק העיקרי קובע לאמור:
"התיישנות

64. לא יינקטו אמצעי משמעת לפי חוק זה נגד עובד המדינה על עבירות משמעת שנודעו לשר, למנהל הכללי או לסגנו לעניני מנהל, למנהל יחידת סמך או לסגנו לעניני מנהל, לנציב השירות או ליועץ המשפטי לממשלה שנה או יותר לפני הגשת הקובלנה לתובע או לפני מועד הגשת תלונה לפי סעיף 22; אלא שבחישוב תקופה זו לא יבוא במנין הזמן שבו נמשכו במשטרה או בכית המשפט חקירה או דיון פלילי בשל אותם מעשה או מהלך. לענין סעיף זה רואים דיון כנגמר כאשר אין עוד ערעור עליו."

לסגן לעניני מנהל של מנהל יחידת סמך אין סמכות - לפי סעיף 32 לחוק - להגיש קובלנה, וממילא אין לדיעתו, או לאיידיעתו, רלוונטיות לענין התיישנות.

הנסיון הראה כי תקופת התיישנות של שנה, דהיינו ידיעה של שנה אחת בלבד של מי שמוסמך להגיש קובלנה ולא הגישה, היא קצרה מדי, ומוצע להאריכה לשנתיים.

סעיף 15 סעיף 66 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"הגשת תובענה לאחר פרישת העובד

66. מותר להתחיל בהליכים לפני בית הדין אף לאחר שפרש העובד מהשירות, ובלבד שהתובענה תוגש תוך שנה מיום הפרישה, על פי הוראות היועץ המשפטי לממשלה, או נציב השירות, או לפי בקשת העובד."

כמו בסעיף התיישנות, התקופה של שנה קצרה מדי וגורמת לכך שתקירות לא ימוצו מחמת קוצר הזמן. כמו כן יש לתת לתביעה שהות של שנה מיום סיום החקירה או הדיון הפלילי העשויים - כמוכן - להימשך מעבר לשנה ואף מעבר לשנתיים מיום הפרישה.

ארבעה עשר ימים, או להעבירו זמנית למשך תקופה כאמור לעבודה אחרת באותו משרד במשרה שאליה רשאי נציב השירות לפי סעיף 47. השר רשאי להאריך את תקופת ההשעיה כאמור לתקופה שלא תעלה בסיכום על שלושים ימים; סמכויות השר לפי סעיף זה נתונות גם למנהל הכללי של משרדו."

מוצע לשנות את ההוראות הקיימות בשלושה אלה:

א. השעיה או העברה דחופות נעשות כאשר "השר סבור כי המשכת עבודתו של העובד תביא לידי פגיעה חמורה בשירות המדינה". מוצע למנוע סחבת בהבאת טענותיו של העובד לפני מי שמוסמך לכך.

ב. הזכות להישמע לענין העברה דחופה קיימת ממילא לפי הפסיקה, ומן הראוי לקובעה בחוק.

ג. יש להשוות את אורך התקופה המקסימלית של ההעברה הדחופה לתקופה הקבועה להשעיה הדחופה. על מנת שגם לענין זה תהיה בידי נציב השירות שהות מספקת לקבל החלטה לפי סעיף 47(ד) לחוק.

סעיף 12 על מנת שהממונה על התשלום יוכל למלא את חובתו הוראת סעיף 49(ד) לחוק העיקרי, עליו לקבל את הדיווח הנדרש. לא נתקבל הדיווח כנדרש - תעוכב המשכורת. זה נוסחו של סעיף 49(ד) לחוק העיקרי:

"תשלום המשכורת בתקופת ההשעיה

49. ...

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יעלה בחודש פלוני התשלום הזמני המשתלם למושעה על הסכום שבו עודפת משכורתו הקבועת על הכנסותיו מעבודות תוך באותו חודש."

סעיף 13 הסעיף החדש המוצע בא לעגן בחוק את ההוראת הקבועה כיום בתקשי"ר.

16. בסעיף 73 לחוק העיקרי, אחרי "לפי הסעיפים" יבוא "15" ואחרי "32" יבוא "8)34".
17. (א) חבר בית הדין הכלול ביום תחילתו של חוק זה ברשימת הארגון היציג של עובדי המדינה או ברשימת הארגון היציג של עובדי גוף מבוקר, רואים אותו כאילו נכלל ברשימת העובדים במועד שבו נכלל באחת משתי הרשימות האמורות.
- (ב) אב בית הדין וממלא מקומו, המכהנים ערב תחילתו של חוק זה, רואים אותם כמי שנתמנו בהתאם לסעיף 4 לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה, ובלבד שהם כשירים להתמנות בהתאם להוראות אותו סעיף.
- (ג) הוראות סעיפים 64 ו-66 לחוק העיקרי כנוסחם בחוק זה יחולו גם לגבי הגשת תובענה על עבירת משמעת שערב תחילתו של חוק זה טרם התיישנה או שטרם עבר המועד להתחיל בהליכים לגביה.

דברי הסבר

- סעיף 16 סעיף 73 לחוק העיקרי מפרט את סעיפי החוק העיקרי שבעניינם מותר לנציב השירות לאצול מסמכויותיו. מוצע להוסיף לרשימה גם את הסמכויות לפי סעיף 15 לחוק (מינוי חוקרים), וסעיף 8)34 (תשלום פיצויים, שנשללו מעובד, למי שהוא חייב בפרנסתם, לפי המלצת בית הדין).
- סעיף 17 א. מוצע שחבר בית הדין שמכהן ביום תחילתו של החוק המוצע ברשימת הארגון היציג של עובדי המדינה, או ברשימת הארגון היציג של עובדי גוף מבוקר, יוסיף להיכלל ברשימה המשותפת של העובדים לעובדי המדינה ולגופים המבוקרים (ראה סעיף 3(א)3 של הנוסח כמוצע לעיל).
- ב. מוצע שיראו את אב בית הדין וממלא מקומו שמכהנים ביום תחילתו של חוק זה, כאילו נתמנו על פי סעיף 4 המתוקן.
- ג. תקופת ההתיישנות המוארכת, של שנתיים (ראה סעיף 14) לפי סעיף 64 המתוקן, תחול גם על תובענות שביום תחילת תקפו של החוק המוצע טרם חלה בהן התיישנות לפי הדין הקודם.
- כמו כן, התקופה הנוספת להתחיל בהליכים נגד עובד שפרש (ראה סעיף 15), לפי סעיף 66 המתוקן, תחול גם על תובענות שביום תחילת תקפו של החוק המוצע טרם נסתיימה בהן התקופה לפי הדין הקודם.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

[647] הצעת חוק מימון מפלגות (תיקון מס' 13) (איסור השתחררות מתחולת החוק), התשנ"ג-1993*

תיקון סעיף 17 בסעיף 17 לחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973 -

- (1) סעיף קטן (א) - בטל;
 (2) הסימון "(ב)" - יימחק.

דברי הסבר

- סעיף 17(א) לחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973 מאפשר למפלגה להשתחרר מכל מגבלות המימון המפלגתי בדרך של מתן הודעה שהיא אינה לוקחת מכספי המדינה לצורך מימנה.
- אפשרות זו עלולה לגרום תופעות תמורות של שחיתות, בזבוז ושינוי דפוסי עבודת המפלגות במקרה שתוקם מפלגה
- בגיבוי אילי הון, אשר על-פי הסעיף הזה תוכל להוציא הוצאות בלא גבול.
- מוצע שלא תהיה שום אפשרות חוקית למפלגה שלא להודקק למימון המפלגות על פי החוק על כל מגבלותיו.
- חבר הכנסת יצחק לוי

* הצעת חוק מס' תס"ג; הועברה לוועדה ביום י"ח באדר התשנ"ג (11 במרס 1993).
 ס"ח התשל"ג, עמ' 52.